

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets baggrund

1.1. Baggrunden for nedsættelsen af Kolonihaveudvalget

To konkrete sager om nedlæggelse af gamle velfungerende kolonihaver satte i 1999 kolonihavesagen på den politiske dagsorden.

Miljø- og energiministeren gav udtryk for, at kolonihaverne bør kunne fastholdes i bymiljøet, integreres i byens grønne træk i samspil med byens andre friluftaktiviteter og bidrage til at kvalificere det at bo i byen – også for den lavere lønnede del af befolkningen. Bykolonihaven er imidlertid under pres dels af stigende grundpriser dels fordi de kan ligge på byarealer, som er attraktive til anden anvendelse.

Efter at et debatoplæg om kolonihavernes fremtid var udarbejdet i 1999 og en stor kolonihavekonference afholdt i begyndelsen af 2000 ønskede ministeren at få alternative forslag til, hvordan en kommende lovgivning på kolonihaveområdet kunne se ud. Ministeren nedsatte derfor i foråret et kolonihaveudvalg med repræsentanter for Direktoratet for Fødevarerhverv, By- og Boligministeriet, Trafikministeriet, Kommunernes Landsforening, Hovedstadens Udviklingsråd, Kolonihaveforbundet for Danmark, Friluftsrådet, Danmarks Naturfredningsforening, Lejernes Landsorganisation, Boligselskabernes Landsforening og Miljø- og Energiministeriet.

1.2. Kolonihaveudvalgets rapport

Kolonihaveudvalgets rapport forelå i november 2000. Den indeholder blandt andet en kortlægning af landets kolonihaver. Udvalget opdeler i rapporten kolonihaverne i overnatningshaver og daghaver. I overnatningshaver er der tilladelse til overnatning i sommerhalvåret, mens daghaverne ikke må anvendes til overnatning, selvom de som regel er bebygget med mindre havehuse og redskabsskure.

Kortlægningen viser, at der i år 2000 var ca. 62.150 kolonihaver i Danmark fordelt på 1019 foreninger eller haveområder. 72% af kolonihaverne er overnat-

ningshaver, resten er daghaver. Ca. 30.000 af kolonihaverne ligger i hovedstadsregionen, mens Århus, Odense og Ålborg kommuner tilsammen har ca. 10.000 kolonihaver. De sidste ca. 20.000 kolonihaver ligger i landets øvrige kommuner.

Ca. 67% af kolonihaverne ejes af kommuner, ca. 15% er selvejede, ca. 10% ejes af staten, mens private ejere, selskaber og lignende ejer ca. 8% af haverne. Ca. 40.000 af kolonihaverne udlejes gennem Kolonihaveforbundet.

Kolonihaveudvalget har også undersøgt løbetiden for kolonihavernes kontrakter. Undersøgelsen viste, at 44% af alle haveforeninger – dog kun indeholdende 16% af landets kolonihaver – har kontrakter med en restløbetid på under 1 år. 16% af haverne har en restløbetid på deres kontrakter på 1-10 år, mens 48% af landets kolonihaver har kontrakter med over 10 års restløbetid.

Der kunne ikke opnås enighed i udvalget om anbefaling af en bestemt lovmodel, men udvalget har i rapporten opstillet 5 basismodeller for et lovforslag, hvoraf de 3 alle sigter mod at kolonihaveområderne skal bevares og ikke må nedlægges uden at væsentlige samfundsmæssige hensyn gør det nødvendigt.

Udvalgets 4. basismodel indebærer alene ændringer i planloven. Det er udvalgets vurdering, at den foreslåede model formodentlig vil have som resultat, at hovedparten af landets kolonihaver ved planlægningen fastholdes som kolonihaver.

En 5. model går ind for, at der tilvejebringes en vejledning om planlægning for kolonihaver, idet man finder, at den gældende lovgivning er tilstrækkelig.

Udover basismodellerne har Kolonihaveudvalget fremsat en række forslag til lovbestemmelser om enkelte elementer i en lovgivning for kolonihaver.

1.3. Supplerende vurdering

En juridisk vurdering af Kolonihaveudvalgets modeller, som går ud på bevaring af alle eksisterende kolonihaveområder har vist, at et lovforslag, der skal bevare de eksisterende kolonihaveområder i de udbyggede byområder i nogle tilfælde vil indebære ekspro-